

KENDELSE AFSAGT AF RETTENS PRÆSIDENT
10. februar 2005 *

I sag T-291/04 R,

Enviro Tech Europe Ltd, Surrey (Det Forenede Kongerige),

Enviro Tech International, Inc., Chicago, Illinois (De Forenede Stater),

ved advokats C. Mereu og K. Van Maldegem,

sagsøgere,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved X. Lewis og D. Recchia, som
befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

* Processprog: engelsk.

angående en påstand dels om udsættelse af medtagelsen af n-propyl bromid i Kommissionens direktiv 2004/73/EF af 29. april 2004 om 29. tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 67/548 af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer (EUT L 152, s. 1), dels om anordning af andre foreløbige forholdsregler,

har

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS
RET I FØRSTE INSTANS

afsagt følgende

Kendelse

Retsforskrifter

De overordnede retsforskrifter

- 1 Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer (EFT 1967, s. 211), som ændret ved Rådets direktiv 92/32/EØF af 30. april 1992 om syvende ændring af direktiv 67/548/EØF (EFT L 154, s. 1), fastsætter regler vedrørende markedsføring af visse »stoffer«, der defineres som værende »grundstoffer og forbindelser heraf, naturlige eller industrielt fremstillede, indeholdende sådanne tilsætningsstoffer, der er nødvendige til bevarelse af stoffets stabilitet, og sådanne urenheder, der følger af

fremstillingsprocessen, bortset fra opløsningsmidler, som kan udskilles, uden at det påvirker stoffets stabilitet eller ændrer dets sammensætning«.

- 2 Direktiv 67/548 er siden vedtagelsen blevet ændret flere gange, og senest ved Kommissionens direktiv 2004/73/EF af 29. april 2004 om 29. tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 67/548/EØF (EUT L 152, s. 1).
- 3 Artikel 4 i direktiv 67/548, med senere ændringer, bestemmer, at stoffer klassificeres på grundlag af deres iboende egenskaber og efter de i direktivets artikel 2, stk. 2, fastlagte kategorier. Klassificeringen af et kemisk stof som værende »farligt« påbyder, at der på stoffets emballage anbringes en passende etikettering, som bl.a. omfatter faresymboler, standardsætninger, der angiver de særlige risici, som følger af farerne i forbindelse med anvendelsen af stoffet (»R-sætninger«), samt standardsætninger, der angiver sikkerhedsforskrifterne vedrørende anvendelsen af stoffet (»S-sætninger«).
- 4 Ifølge artikel 2, stk. 2, i direktiv 67/548, med senere ændringer, er stoffer og præparater, som bl.a. er »yderst brandfarlige«, »meget brandfarlige«, »brandfarlige« eller »reproduktionstoksiske«, »farlige« i henhold til direktivet.
- 5 Hvad angår de forsøg, der kan udføres med henblik på at klassificere stofferne, bestemmer artikel 3 i direktiv 67/548 med senere ændringer:

»1. Forsøg med kemikalier i forbindelse med dette direktiv skal som hovedregel udføres efter metoderne i bilag V. Bestemmelsen af stoffernes og præparaternes fysisk-kemiske egenskaber foretages efter metoderne i bilag V A [...]«

- 6 Bilag V, punkt A.9, i direktiv 67/548, med senere ændringer, fastsætter metoder til bestemmelse af flammepunkter.

- 7 Artikel 4, stk. 2, i direktiv 67/548, med senere ændringer, bestemmer, at de generelle principper for stoffers og præparaters klassificering og etikettering anvendes efter kriterierne i bilag VI, medmindre der i andre direktiver er fastsat andre forskrifter for de farlige præparater.

- 8 Bilag VI, punkt 4.2.3, i direktiv 67/548, med senere ændringer, nævner de kriterier, der finder anvendelse på reproduktionstoksiske virkninger, og opdeler stoffer med sådanne virkninger i tre kategorier:
 - Kategori 1: »stoffer, der vides at forringe menneskers forplantningsevne«, og »stoffer, der vides at forårsage skade på afkommet hos mennesker«.

 - Kategori 2: »stoffer, der bør anses for at forringe menneskers forplantningsevne«, og »stoffer, der bør anses for at forårsage skade på afkommet hos mennesket«.

 - Kategori 3: »stoffer, der giver anledning til betænkelighed med hensyn til menneskers forplantningsevne«, og »stoffer, der giver anledning til betænkelighed med hensyn til skader på afkommet hos mennesker«.

Tilpasning af direktiv 67/548 til den tekniske udvikling

- 9 I artikel 28 i direktiv 67/548, med senere ændringer, bestemmes:

»De ændringer, der er nødvendige for at tilpasse bilagene til den tekniske udvikling, vedtages efter fremgangsmåden i artikel 29.«

- 10 Kommissionen har i de skriftlige indlæg oplyst, at den i forbindelse med udarbejdelsen af et første udkast til foranstaltninger til tilpasning af direktiv 67/548 til den tekniske udvikling i praksis henvender sig til en arbejdsgruppe vedrørende klassificering og etikettering (herefter »arbejdsgruppen«). Denne gruppe består af eksperter i toksikologi og i klassificering, som er udpeget af medlemsstaterne, af repræsentanter for den kemiske industri samt af repræsentanter for den industrigren, der er specielt berørt af de pågældende produkter. Kommissionen forelægger efter høring af arbejdsgruppen udkastet til foranstaltninger for det udvalg, der er nedsat ved artikel 29 i direktiv 67/548 (herefter »Forskriftsudvalget«).
- 11 Artikel 29 i direktiv 67/548, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 807/2003 af 14. april 2003 om tilpasning til afgørelse 1999/468/EF af bestemmelserne vedrørende de udvalg, der bistår Kommissionen i forbindelse med udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der er fastsat i retsakter vedtaget af Rådet efter høringsproceduren (enstemmighed) (EUT L 122, s. 36), bestemmer:

»1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.«

- ¹² Artikel 5 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EFT L 184, s. 23), bestemmer:

»1. Kommissionen bistås af et Forskriftsudvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver udtalelse om udkastet inden for en frist, som formanden kan fastsætte alt efter, hvor meget spørgsmålet haster. Det udtaler sig med det flertal, der efter traktatens artikel 205, stk. 2, gælder for afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget vægtes de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, som anført i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Med forbehold af artikel 8 vedtager Kommissionen de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

[...]«

Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

- 13 N-propyl bromid (herefter »nPB«) er et flygtigt organisk opløsningsmiddel, der bl.a. anvendes inden for industrirengøring.
- 14 Enviro Tech Europe Ltd og Enviro Tech International Inc. (herefter »sagsøgerne«) har som eneste aktivitet fremstilling og salg af et produkt baseret på nPB, kaldet »Ensolv«. Det første af selskaberne er det europæiske datterselskab af det andet selskab og har eksklusiv licens på salget af Ensolv i Europa.
- 15 Efter vedtagelsen af Kommissionens direktiv 91/325/EØF af 1. marts 1991 om 12. tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 67/548 (EFT L 180, s. 1) blev nPB klassificeret i bilag I til direktiv 67/548 som et stof, der er irriterende og brandfarligt.
- 16 Under arbejdsgruppens møde fra den 16. til den 18. januar 2002 foreslog direktøren for Health & Safety Executive (Det Forenede Kongeriges sundheds- og sikkerhedsmyndighed, herefter »HSE«), at nPB blev klassificeret som et reproduktions- toksisk stof i kategori 2.

- 17 HSE foreslog efterfølgende i løbet af april 2002 at klassificere nPB som et meget brandfarligt stof, idet myndigheden baserede sig på resultaterne af et nyt videnskabeligt forsøg.

- 18 Sagsøgerne har herefter flere gange protesteret mod dette klassificeringsforslag over for HSE, Det Europæiske Kemikaliekontor samt arbejdsgruppen, og har i denne forbindelse forelagt dem oplysninger og videnskabelige argumenter til støtte for selskabernes holdning.

- 19 Arbejdsgruppen besluttede på sit møde i januar 2003 at anbefale en klassificering af nPB som et meget brandfarligt stof og et reproduktionstoksisk stof i kategori 2. Sagsøgerne forsøgte efter vedtagelsen af denne beslutning forgæves at overbevise arbejdsgruppen om at genoptage drøftelserne vedrørende nPB.

- 20 Sagsøgerne fremsendte henholdsvis den 29. august 2003 og den 29. september 2003 to skrivelser til Kommissionen, hvori selskaberne bl.a. anmodede denne om at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at korrigere de underliggende fejl i arbejdsgruppens anbefalinger vedrørende nPB.

- 21 Ved to skrivelser af 3. november 2003 meddelte Kommissionen sagsøgerne, at argumenterne i selskabernes skrivelser af 29. august 2003 og af 29. september 2003 ikke berettigede til en ændring af den af arbejdsgruppen anbefalede klassificering af nPB (herefter »Kommissionens svarskrivelser«).

- 22 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 23. december 2003 anlagde sagsøgerne et annullationssøgsmål til prøvelse af Kommissionens svarskrivelser samt et erstatningssøgsmål.
- 23 Kort tid efter anlæggelsen af disse sager blev sagsøgerne underrettet om, at Forskriftsudvalget ville afholde møde den 15. januar 2004 med henblik på godkendelse af 29. tilpasning af direktiv 67/548 til den tekniske udvikling.
- 24 Ved særskilt dokument registreret på Rettens Justitskontor den 30. december 2003 fremsatte sagsøgerne i henhold til artikel 242 EF og 243 EF en begæring til Retten om anordning af foreløbige forholdsregler med påstand om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens svarskrivelser og om, at Kommissionen blev pålagt ikke under Forskriftsudvalgets næste møde den 15. januar 2004 at foreslå en omklassificering af nPB i forbindelse med 29. tilpasning af direktiv 67/548 til den tekniske udvikling.
- 25 Den 3. februar 2004 afsagde Rettens præsident kendelse i sagen Enviro Tech Europe og Enviro Tech International mod Kommissionen (sag T-422/03 R, Sml. II, s. 469), hvorefter begæringen om foreløbige forholdsregler ikke blev taget til følge.
- 26 Ved dokument dateret den 5. april 2004 og registreret på Rettens Justitskontor samme dag indleverede sagsøgerne i henhold til artikel 242 EF og 243 EF en ny begæring om anordning af foreløbige forholdsregler bl.a. med påstand om, at Retten udsatte »Kommissionens medtagelse af nPB i 29. tilpasning til den tekniske udvikling af direktiv 67/548«. Sagsøgerne anførte i begæringen, at forskriftsudvalgets møde med henblik på vedtagelse af forslaget om 29. tilpasning af direktiv 67/548 til den tekniske udvikling skulle finde sted den 14. april 2004.

- 27 Den 29. april 2004 vedtog Kommissionen formelt direktiv 2004/73, som klassificerer nPB som et meget brandfarligt stof (R 11) og et reproduktionstoksisk stof i kategori 2 (R 60).
- 28 Den 2. juli 2004 afsagde Rettens præsident kendelse i sagen Enviro Tech Europe og Enviro Tech International mod Kommissionen (sag T-422/03 R II, Sml. II, s. 2003), hvorefter den anden begæring om foreløbige forholdsregler ikke blev taget til følge.
- 29 Ved stævning registreret på Justitskontoret den 20. juli 2004 har sagsøgerne anlagt et søgsmål med påstand om delvis annullation af direktiv 2004/73, samt et erstatningssøgsmål.
- 30 Ved særskilt dokument indleveret til Rettens Justitskontor den 7. september 2004 har Kommissionen fremsat en formalitetsindsigelse i henhold til artikel 114 i Rettens procesreglement. Sagsøgerne har indleveret deres bemærkninger til formalitetsindsigelsen den 25. oktober 2004.
- 31 Ved særskilt dokument registreret på Rettens Justitskontor den 3. november 2004 har sagsøgerne indleveret nærværende begæring om foreløbige forholdsregler. Sagsøgerne har i henhold til procesreglementets artikel 105, stk. 2, i begæringen anmodet Retten om at træffe afgørelse, førend Kommissionen har fremført sine bemærkninger.
- 32 Den 15. november 2004 har Kommissionen fremsat sine bemærkninger til begæringen om foreløbige forholdsregler.

Påstande

- 33 Sagsøgerne har i den foreliggende begæring nedlagt følgende påstande:
- Begæringen antages til realitetsbehandling, og der gives sagsøgerne medhold.

 - Det fastslås, at det er nødvendigt at anordne foreløbige forholdsregler for at forhindre, at sagsøgerne lider et uopretteligt tab.

 - Kommissionens medtagelse af nPB i direktiv [2004/73] udsættes, indtil der er truffet afgørelse i hovedsagen.

 - Kommissionen tilpligtes at underrette medlemsstaterne om udsættelsen af gennemførelsen med henblik på at forhindre, at disse gennemfører omklassificering af nPB, inden der er truffet afgørelse i hovedsagen.

 - Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

34 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.

- Sagsøgerne tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

- 35 Procesreglementets artikel 104, stk. 2, bestemmer, at begæringer om foreløbige forholdsregler skal angive søgsmålets genstand, de omstændigheder, der medfører uopsættelighed, og de faktiske og retlige grunde til, at den begærede foreløbige forholdsregel umiddelbart forekommer berettiget (*fumus boni juris*). Disse betingelser er kumulative, således at der ikke kan anordnes foreløbige forholdsregler, når en af dem ikke er opfyldt (kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14.10.1996, sag C-268/96 P(R), SCK og FNK mod Kommissionen, Sml. I, s. 4971, præmis 30). Fællesskabets retsinstanser kan endvidere i sager om foreløbige forholdsregler i givet fald foretage en interesseafvejning (kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23.2.2001, sag C-445/00 R, Østrig mod Rådet, Sml. I, s. 1461, præmis 73).
- 36 Fællesskabets retsinstanser råder desuden i sager om foreløbige forholdsregler over et vidt skøn og kan frit under hensyn til sagens særegenheder afgøre, hvorledes de forskellige betingelser skal efterprøves samt rækkefølgen for denne undersøgelse, når ingen fællesskabsretlig bestemmelse pålægger dem at anvende et forud fastsat skema for vurderingen af nødvendigheden af at træffe foreløbig afgørelse (kendelse afsagt af Domstolens præsident den 19.7.1995, sag C-149/95 P(R), Kommissionen mod Atlantic Container Line m.fl., Sml. I, s. 2165, præmis 23).

- 37 Nærværende begæring om foreløbige forholdsregler skal undersøges i lyset af ovenstående principper.

Parternes argumenter

Om formaliteten

- 38 Kommissionen har i bemærkningerne gjort gældende, at hovedsagen og, som følge heraf, begæringen om foreløbige forholdsregler, skal afvises. Kommissionen har i denne forbindelse anført, at direktiv 2004/73 er en almenyldig retsakt, og at sagsøgerne ikke er individuelt berørt.
- 39 Hvad angår det af sagsøgerne anlagte erstatningssøgsmål har Kommissionen ligeledes anført, at når en begæring om foreløbige forholdsregler er accessorisk i forhold til et erstatningssøgsmål med henblik på erstatning af konsekvenserne af en retsakt, som ikke kan være genstand for et annullationssøgsmål, kan en sagsøger kun under ganske særlige omstændigheder gøre gældende, at han har en berettiget interesse i anordning af foreløbige foranstaltninger (kendelse afsagt af Rettens præsident den 12.12.1995, sag T-203/95 R, Connolly mod Kommissionen, Sml. II, s. 2919). Sagsøgerne er imidlertid ikke fremkommet med oplysninger om, at der foreligger sådanne omstændigheder i denne sag.
- 40 Sagsøgerne har heroverfor gjort gældende, at de i henhold til artikel 230, stk. 4, EF har søgsmålskompetence med hensyn til prøvelse af direktiv 2004/73, og dette af tre grunde.

- 41 For det første er det i Fællesskabets retspraksis fastslået, at der kan anlægges annullationssøgsmål til prøvelse af alle institutionernes retsakter, som har til formål at frembringe retsvirkninger, uanset disses karakter og form.
- 42 For det andet er sagsøgerne individuelt berørt af direktiv 2004/73, da de har deltaget i den administrative bedømmelse af nPB, som er forskellig fra den lovgivningsmæssige procedure, der førte til vedtagelsen af direktiv 2004/73. Sagsøgernes deltagelse i den administrative bedømmelse af nPB følger i det mindste af Kommissionens faste praksis og således af sædvane, hvilket tillægger sagsøgerne en særstilling. Under den administrative bedømmelse af nPB har Kommissionen desuden ikke opfyldt sin forpligtelse til omhyggeligt og upartisk at undersøge sagsøgernes data og klager, og denne undladelse kan underkastes domstolskontrol (Rettens dom af 30.1.2002, sag T-54/99, max.mobil mod Kommissionen, Sml. II, s. 313).
- 43 For det tredje har sagsøgerne anført, at de har allerede eksisterende patentrettigheder, som giver dem tilladelse til at anvende Ensolv, hvilket individualiserer dem (jf. i denne retning Domstolens dom af 18.5.1994, sag C-309/89, Codorníu mod Rådet, Sml. I, s. 1853). Sagsøgerne har desuden præciseret, at »(intellektuel) ejendomsret« og retten til at udøve erhvervsmæssig virksomhed er grundlæggende rettigheder.
- 44 Endelig har sagsøgerne tilføjet, at de har anlagt et erstatningssøgsmål, med hensyn til hvilket de opfylder reglerne vedrørende retlig interesse.

Om fumus boni juris

- 45 Sagsøgerne er af den opfattelse, at hovedsagen umiddelbart er berettiget. Sagsøgerne har anført, at Kommissionen med vedtagelsen af direktiv 2004/73 for det første har

tilsluttet sig arbejdsgruppens anbefaling, for det andet har tilsidesat sin forpligtelse til at basere sine afgørelser på de seneste videnskabelige udviklinger, for det tredje ikke omhyggeligt og upartisk har undersøgt de af sagsøgerne fremsendte dokumenter og for det fjerde har nægtet dem ret til at blive hørt.

- 46 Som følge heraf er direktiv 2004/73 åbenbart ulovligt derved, at det for det første er baseret på et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesætter artikel 3, 4 og 5 samt bilag V, punkt A.9, bilag VI, punkt 4.2.3, og bilag VI, punkt 1.1, i direktiv 67/548. For det andet tilsidesætter direktiv 2004/73 sagsøgernes berettigede forventninger om, at deres data bedømmes omhyggeligt, upartisk og i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i direktiv 67/548. For det tredje er direktiv 2004/73 i strid med artikel 95, stk. 3, EF. For det fjerde tilsidesætter direktivet forsigtighedsprincippet. For det femte har sagsøgerne anført, at Kommissionen ikke havde kompetence til at vedtage direktiv 2004/73, og at direktivet tilsidesætter principperne om retssikkerhed, beskyttelse af den berettigede forventning, videnskabelige udtalelsers fortrinsret og uafhængighed, proportionalitet, ligebehandling og forbud mod magtfordrejning, samt forpligtelserne til overvågning og god forvaltningsskik. Kommissionen har med vedtagelsen af direktiv 2004/73 ligeledes tilsidesat sagsøgernes ret til at blive hørt og sin forpligtelse med hensyn til en omhyggelig og upartisk undersøgelse.

Om uopsætteligheden

- 47 Sagsøgerne har i begæringen anført, at det er uopsætteligt at afværge gennemførelsen af direktiv 2004/73 og at afværge direktivets uoprettelige forretningsmæssige og retlige konsekvenser.
- 48 For det første forpligter klassificeringen af nPB som et meget brandfarligt stof sagsøgerne til at opfylde en række sikkerhedsmæssige regler og krav, som vil forhindre dem i fortsat at levere deres produkter til kunderne. Blandinger som

Ensolv skal klassificeres på grundlag af en klassificering af deres bestanddele i henhold til bestemmelserne i direktiv 67/548, sammenholdt med bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/45/EF af 31. maj 1999 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om klassificering, emballering og etikettering af farlige præparater (EFT L 200, s. 1). Sagsøgerne har tilføjet, at præparater indeholdende et brandbart stof som fastsat i punkt 2.2.5 i bilag VI til direktiv 67/548 skal klassificeres som sådanne, medmindre præparatet »ikke på nogen måde kan nære en brand«. Denne undtagelse vedrører ikke meget brandfarlige stoffer og vil derfor ikke længere finde anvendelse efter omklassificeringen af nPB. Dette vil have skadelige virkninger for sagsøgernes mulighed for at fortsætte forhandlingen af deres eneste produkt, hvilket vil bringe deres eksistens i fare.

- 49 Sagsøgerne vil bl.a. være forpligtet til at udskifte deres reklamemateriale. Desuden vil sagsøgerne skulle ændre deres sikkerhedsdatablad, som er udarbejdet i henhold til Kommissionens direktiv 91/155/EØF af 5. marts 1991 om fastsættelse i henhold til artikel 10 i Rådets direktiv 88/379/EØF af de nærmere bestemmelser for en særlig informationsordning vedrørende farlige præparater (EFT L 76, s. 35). Sagsøgerne vil ligeledes skulle ændre deres processer med hensyn til produktion og transport og underrette deres klienter om, at de i betydeligt omfang skal ændre deres praksis vedrørende oplagring, håndtering og transport. Stillet over for disse nye forpligtelser og tilknyttede omkostninger, bl.a. som følge af væsentlige forhøjelser af forsikringspræmierne, vil Ensolv ikke længere blive anset for et attraktivt produkt til erstatning af andre, mere farlige stoffer, hvilket vil ødelægge dets forretningsmæssige fortrin. I det omfang, sagsøgernes aktiviteter udelukkende hviler på dette produkt, vil deres overlevelse være truet heraf.

- 50 Ifølge sagsøgerne vil klassificeringen af nPB som et reproduktionstoksisk stof i kategori 2 dernæst med sikkerhed betyde, at nPB, og herefter Ensolv, tilbagetrækkes hurtigst muligt fra markedet i henhold til Rådets direktiv 1999/13/EF af 11. marts

1999 om begrænsning af emissionen af flygtige organiske forbindelser fra anvendelse af organiske opløsningsmidler i visse aktiviteter og anlæg (EFT L 85, s. 1). Denne nye klassificering vil ligeledes medføre en ændring af godkendelsesordningen for nPB i forbindelse med den fremtidige »REACH-forordning«.

- 51 Endelig vil omklassificeringen af nPB bevirke, at sagsøgernes patenterede blanding »ikke længere kan sikre, eller [...] vil blive påbudt ikke at sikre, sin forretningsmæssige funktion, og således vil miste sin betydning«. Sagsøgernes patent på Ensolv og på den teknologi vedrørende affedtning ved hjælp af damp, hvorpå patentet hviler, afhænger af nPB's egenskaber som et ikke brandfarligt og ufarligt stof, således som beskrevet i nævnte patent. En omklassificering vil fratage patentet dets tekniske værdi og »således eliminere sagsøgernes stilling på markedet, der er forbundet med dette patent«. Sagsøgerne har tilføjet, at de, såfremt nPB tilbagetrækkes gradvist eller ikke længere købes som følge af en række retlige og økonomiske restriktioner, vil indstille deres aktiviteter, således at de pågældende fremtidige tab hverken vil være kvantificerbare eller oprettelige.
- 52 Kommissionen har som svar på disse argumenter anført, at sagsøgerne har overdrevet det tab, de vil lide, og at dette kan erstattes ved tildeling af en økonomisk godtgørelse.
- 53 For det første er sagsøgerne ikke fremkommet med tilstrækkelige præciseringer med hensyn til direktiv 2004/73's indvirkning på deres patent. Dels giver patentet ikke selv nogen oplysninger om nPB's brandfarlige egenskaber. Dels har nPB siden 1991 været klassificeret som brandfarligt, mens patentansøgningen er dateret den 23. december 1996 og patentet blev givet den 29. september 1999. Kommissionen forstår heller ikke, hvorledes klassificeringen af nPB som et reproduktionstoksisk stof i kategori 2 har indvirkning på det pågældende patent. Sagsøgerne har i øvrigt ikke godtgjort, at den nye klassificering af nPB har indvirkning på den rengøringsmetode, der er omfattet af patentet, eller at det vil være umuligt at erstatte nPB med et andet opløsningsmiddel.

- 54 For det andet tvivler Kommissionen på rigtigheden af sagsøgernes vurdering med hensyn til de kombinerede virkninger af direktiv 67/548 og direktiv 1999/45, navnlig for så vidt angår nødvendigheden af at omklassificere Ensolv som et meget brandfarligt præparat, i modsætning til en omklassificering udelukkende af nPB.
- 55 For det tredje har Kommissionen anført, at en omklassificering af nPB som et reproduktionstoksisk stof i kategori 2 først ikke har den uundgåelige konsekvens, at nPB tilbagetrækkes i henhold til direktiv 1999/13.
- 56 Dernæst er sagsøgernes argumentation vedrørende de mulige virkninger af »REACH-bestemmelserne« spekulativ og hypotetisk, dels eftersom disse bestemmelser endnu ikke er blevet vedtaget, dels eftersom det vil være umuligt på forhånd at vurdere resultatet af de tester, som skal foretages i denne forbindelse.
- 57 Kommissionen har desuden bemærket, at den omstændighed, at sagsøgerne har rejst krav om erstatning uden for kontraktforhold uden imidlertid at have forlangt forskudsbetaling af et beløb eller en godtgørelse, viser, at sagsøgerne selv er af den opfattelse, at en økonomisk godtgørelse vil kunne udgøre en tilstrækkelig erstatning.
- 58 Selv hvis det forudsættes, at sagsøgerne taber markedsandele, har de i øvrigt ikke godtgjort, at det som følge af strukturelle eller retlige hindringer vil være umuligt at generobre en betydelig del af disse markedsandele, navnlig ved iværksættelse af passende reklameforanstaltninger (kendelse afsagt af Domstolens præsident den 11.4.2001, sag C-471/00 P(R), Kommissionen mod Cambridge Healthcare Supplies, Sml. I, s. 2865, præmis 110 og 111).

- 59 Endelig har sagsøgerne ikke godtgjort, at de som følge af direktiv 2004/73 vil kunne blive nødt til at indstille deres aktiviteter. Kommissionen har tilføjet, at det forhold, at der ikke foreligger bevis for denne skade, er af særlig stor betydning, dels fordi det er lidet sandsynligt, at direktiv 2004/73 har retsvirkninger forud for fristen for dets gennemførelse, dvs. den 31. oktober 2005, dels fordi ingen medlemsstat p.t. har meddelt Kommissionen, at den har iværksat en gennemførelse.

Rettens bemærkninger

- 60 Da parternes skriftlige indlæg indeholder alle de oplysninger, der er nødvendige for, at der kan træffes afgørelse vedrørende begæringen om foreløbige forholdsregler, er det ufornuddent, at parterne afgiver mundtlige indlæg.
- 61 Ifølge fast retspraksis bør spørgsmålet, om hovedsagen kan antages til realitetsbehandling, som hovedregel ikke behandles under en sag om foreløbige forholdsregler, da afgørelsen i hovedsagen herved kan foregribes. Når det som i det foreliggende tilfælde gøres gældende, at begæringen om foreløbige forholdsregler udspringer af en hovedsag, som åbenbart må afvises, kan det være nødvendigt, at det fastslås, at der foreligger omstændigheder, som godtgør, at hovedsagen ud fra en umiddelbar betragtning alligevel kan antages til realitetsbehandling (kendelse afsagt af Rettens præsident den 15.2.2000, sag T-1/00 R, Hölzl m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 251, præmis 21, og af 8.8.2002, sag T-155/02 R, VVG International m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 3239, præmis 18).
- 62 I henhold til artikel 230, stk. 4, EF kan »[e]nhver fysisk eller juridisk person [...] indbringe klage over beslutninger, der retter sig til ham, samt over beslutninger, som skønt de er udfærdiget i form af en forordning eller en beslutning rettet til en anden

person, dog berører ham umiddelbart og individuelt«. Selv om artikel 230, stk. 4, EF ikke udtrykkeligt omhandler formalitetsspørgsmålet i annulationsøgsmål, der er anlagt af borgere til prøvelse af et direktiv, fremgår det dog af Domstolens praksis, at denne omstændighed ikke i og for sig kan begrunde, at et sådant søgsmål afvises fra realitetsbehandling (Rettens dom af 17.6.1998, sag T-135/96, UEAPME mod Rådet, Sml. II, s. 2335, præmis 63, og Rettens kendelse af 10.9.2002, sag T-223/01, Japan Tobacco og JT International mod Parlamentet og Rådet, Sml. II, s. 3259, præmis 28).

- 63 Ifølge fast retspraksis er en retsakt almengyldig, hvis den finder anvendelse på objektivt bestemte situationer og har retsvirkninger for generelt og abstrakt fastlagte persongrupper (Rettens dom af 10.7.1996, sag T-482/93, Weber mod Kommissionen, Sml. II, s. 609, præmis 55, og Rettens kendelse af 15.12.2000, sag T-113/99, Galileo og Galileo International mod Rådet, Sml. II, s. 4141, præmis 48).
- 64 I det foreliggende tilfælde har ændringen af reglerne om klassifikation og etikettering af nPB, således som denne følger af direktiv 2004/73, en række virkninger for producenter og brugere af nPB i Fællesskabet. Følgelig finder direktiv 2004/73 ud fra en umiddelbar betragtning anvendelse på objektivt bestemte situationer og har retsvirkninger for generelt og abstrakt fastlagte persongrupper. Direktivet er derfor efter sin art og rækkevidde umiddelbart almengyldigt.
- 65 Imidlertid er det ikke udelukket, at en bestemmelse, som efter sin art og rækkevidde er almengyldig, kan berøre fysiske eller juridiske personer individuelt, når den rammer dem på grund af visse egenskaber, som er særlige for dem, eller på grund af en faktisk situation, der adskiller dem fra alle andre og dermed individualiserer dem på samme måde som en adressat for en beslutning (Domstolens dom af 16.5.1991, sag C-358/89, Extramet Industrie mod Rådet, Sml. I, s. 2501, præmis 13, dommen i sagen Codorníu mod Rådet, nævnt ovenfor i præmis 43, præmis 19, og dom af 22.11.2001, sag C-451/98, Antillean Rice Mills mod Rådet, Sml. I, s. 8949, præmis 49).

- 66 I det foreliggende tilfælde må muligheden for, at sagsøgerne er individuelt berørt af direktiv 2004/73, anses for meget tvivlsom henset til de af sagsøgerne fremførte argumenter.
- 67 For det første bemærkes nemlig, at den omstændighed, at en person på den ene eller anden måde har medvirket i den proces, der har ført til vedtagelse af en fællesskabsretsakt, kun kan føre til, at denne person kan betragtes som individuelt berørt af den pågældende retsakt, når de gældende fællesskabsretlige bestemmelser giver ham visse processuelle garantier (Rettens kendelse af 3.6.1997, sag T-60/96, Merck m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 849, præmis 73, og af 15.9.1998, sag T-109/97, Molkerei Großbraunshain og Bene Nahrungsmittel mod Kommissionen, Sml. II, s. 3533, præmis 67 og 68).
- 68 I det foreliggende tilfælde forekommer det ikke umiddelbart, at de bestemmelser, sagsøgerne har påberåbt i deres begæring om foreløbige forholdsregler, giver dem processuelle rettigheder, der kan anvendes i forbindelse med processen for tilpasning til den tekniske udvikling af direktiv 67/548. Navnlig kan punkt 1.2 i bilag VI til direktiv 67/548, som bestemmer, at nævnte bilag »er stilet til alle (producenter, importører, nationale myndigheder), der beskæftiger sig med metoder til klassificering og etikettering af farlige stoffer og præparater«, ikke anses for at give sagsøgerne en sådan processuel garanti. Det samme er umiddelbart tilfældet for punkt 1.7.2 og 4.1 i bilag VI til direktiv 67/548. Umiddelbart giver disse bestemmelser kun producenter, importører og forhandlere adgang eller pligt til at fremsende visse oplysninger eller forslag til medlemsstaterne, men giver dem ikke særlige processuelle beføjelser i forbindelse med processen for tilpasning til den tekniske udvikling af direktiv 67/548.
- 69 I øvrigt synes sagsøgerne at støtte sig på, at de har deltaget i en »administrativ procedure«, som var forskellig fra den »lovgivningsmæssige procedure«, der førte til vedtagelsen af direktiv 2004/73. Det må imidlertid umiddelbart antages, at denne

sondring kun understreger sagsøgernes manglende individualisering i forhold til den endeligt vedtagne retsakt, i det mindste i mangel af en fastsat specifik processuel garanti til fordel for dem med henblik på vedtagelsen af nævnte retsakt. Vedrørende dette sidste punkt gør de oplysninger, sagsøgerne har fremført i begæringen om foreløbige forholdsregler, det ikke umiddelbart muligt at godtgøre, at de er individuelt berørt af direktiv 2004/73 som følge af en ret, der er fastsat ved Kommissionens praksis eller ved »sædvane«, som gør det muligt for dem at deltage i den »administrative procedure«, der gik forud for vedtagelsen af direktiv 2004/73. Sagsøgerne har ligeledes umiddelbart forgæves henvist til Kommissionens forpligtelse til omhyggeligt og upartisk at undersøge deres skrivelser af 29. august og 29. september 2003. En sådan forpligtelse pålagde nemlig ikke umiddelbart Kommissionen at tage hensyn til sagsøgernes særlige situation med henblik på vedtagelsen af direktiv 2004/73 eller på særlig måde delagtiggøre dem i vedtagelsesprocessen for denne retsakt.

- 70 For det andet fremgår det, i modsætning til det af sagsøgerne anførte, ikke umiddelbart, at sagsøgerne som følge af den licens, de har på Ensolv-patentet, befinder sig i en situation, der svarer til situationen for sagsøgeren i den sag, der gav anledning til dommen i sagen Codorníu mod Rådet (nævnt ovenfor i præmis 43). I sidstnævnte sag førte den omtvistede bestemmelse ved at forbeholde retten til at anvende betegnelsen »crémant« alene for de franske og luxembourgske producenter til, at Codorníu blev forhindret i at anvende et ordmærke, som selskabet havde anvendt siden 1924. De af sagsøgerne fremlagte oplysninger gør det ikke umiddelbart muligt at godtgøre, at direktiv 2004/73 forhindrer dem i at anvende deres eksklusive rettigheder eller omvendt fratager dem sådanne rettigheder.

- 71 Det er således meget tvivlsomt, om der foreligger mulighed for, at sagsøgerne er individuelt berørt af direktiv 2004/73. Ikke desto mindre finder Retten ikke, at det under de foreliggende omstændigheder er nødvendigt at fortsætte undersøgelsen af, hvorvidt annullationssøgsmålet umiddelbart kan antages til realitetsbehandling. Det er heller ikke nødvendigt at tage stilling til de af Kommissionen fremførte argumenter for, at begæringen bør afvises og at denne er accessorisk til et erstatningssøgsmål, der er anlagt med henblik på erstatning af konsekvenserne af en retsakt, som ikke kan være genstand for et annullationssøgsmål. Sagsøgerne har nemlig under alle omstændigheder ikke godtgjort, at det var uopsætteligt at anordne de begærede foreløbige forholdsregler.

- 72 På dette punkt bemærkes, at spørgsmålet om, hvorvidt en begæring om foreløbige forholdsregler er uopsættelig, skal vurderes på grundlag af nødvendigheden af, at der træffes en foreløbig afgørelse for at undgå, at den begærende part udsættes for et alvorligt og uopretteligt tab (kendelse afsagt af Domstolens præsident den 6.2.1986, sag 310/85 R, Deufil mod Kommissionen, Sml. s. 537, præmis 15, og kendelse afsagt af Rettens præsident den 30.6.1999, sag T-13/99 R, Pfizer Animal Health mod Rådet, Sml. II, s. 1961, præmis 134). Det er sidstnævnte, som skal dokumentere, at vedkommende ikke kan afvente afgørelsen i hovedsagen uden at blive påført et sådant tab (kendelse afsagt af Domstolens præsident den 8.5.1991, sag C-356/90 R, Belgien mod Kommissionen, Sml. I, s. 2423, præmis 23, og kendelse afsagt af Rettens præsident den 15.11.2001, sag T-151/01 R, Duales System Deutschland mod Kommissionen, Sml. II, s. 3295, præmis 187).
- 73 Tabets truende nærhed skal ikke være godtgjort med absolut vished. Det er derimod tilstrækkeligt, navnlig når tabets indtræden afhænger af, at der foreligger en flerhed af faktorer, at det er forudseeligt med en tilstrækkelig grad af sandsynlighed (kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14.12.1999, sag C-335/99 P(R), HFB m.fl. mod Kommissionen, Sml. I, s. 8705, præmis 67). Sagsøgeren er imidlertid forpligtet til at godtgøre de faktiske omstændigheder, der antages at udgøre grundlaget for, at der er udsigt til en sådan alvorlig og uoprettelig skade (kendelsen i sagen HFB m.fl. mod Kommissionen, præmis 67).
- 74 Selv om det er fastslået, at et økonomisk tab ikke, bortset fra ganske usædvanlige tilfælde, kan betragtes som uoprettelig eller blot vanskeligt oprettelig, hvis der senere kan betales økonomisk erstatning herfor (kendelse afsagt af Domstolens præsident den 18.10.1991, sag C-213/91 R, Abertal m.fl. mod Kommissionen, Sml. I, s. 5109, præmis 24, og kendelse afsagt af Rettens præsident den 28.5.2001, sag T-53/01 R, Poste Italiane mod Kommissionen, Sml. II, s. 1479, præmis 119), er det endelig ligeledes fastslået, at en foreløbig foranstaltning er berettiget, hvis det viser sig, at sagsøgeren uden denne foranstaltning ville befinde sig i en situation, der kan true

selve hans eksistens eller ændre hans markedspostion uopretteligt (jf. i denne retning kendelse afsagt af Rettens præsident den 20.7.2000, sag T-169/00 R, Esedra mod Kommissionen, Sml. II, s. 2951, præmis 45, og den 27.7.2004, sag T-148/04 R, TQ3 Travel Solutions Belgium mod Kommissionen, Sml. II, s. 3027, præmis 46).

- 75 I det foreliggende tilfælde må det undersøges, om sagsøgerne i tilstrækkeligt omfang har godtgjort, at den nye klassificering af nPB, således som denne følger af direktiv 2004/73, kan berøre deres interesser på en sådan måde, at de forårsager en alvorlig og uoprettelig skade, inden Rettens afgørelse i hovedsagen foreligger.
- 76 I denne forbindelse må der foretages en særskilt vurdering for det første af virkningerne af klassificeringen af nPB som et meget brandfarligt stof på sagsøgernes forretningsmæssige og økonomiske situation, for det andet af virkningerne af klassifikationen af nPB som et reproduktionstoksisk stof i kategori 2 på den selv samme forretningsmæssige og økonomiske situation, og for det tredje af disse to klassificeringers virkninger på de rettigheder, som sagsøgerne har med hensyn til patentet på Ensolv.
- 77 Hvad for det første angår klassificeringen af nPB som et meget brandfarligt stof har sagsøgerne i alt væsentligt anført, at Ensolv som følge af bestemmelserne i direktiv 67/548, med senere ændringer, sammenholdt med bestemmelserne i direktiv 1999/45, skal klassificeres som et meget brandfarligt præparat. Denne klassificering forpligter sagsøgerne til at udskifte deres reklamemateriale, deres »sikkerhedsdata-blad« og deres processer med hensyn til produktion og transport. Ensolv vil i øvrigt henset til de ulemper, der er forbundet med dets klassificering, ikke længere adskille sig fra andre produkter, og dets anvendelse vil medføre skræmmende høje omkostninger, hvilket vil eliminere det forretningsmæssige fortrin, som er erhvervet i løbet af de seneste år.

- 78 Selv om det imidlertid antages, at klassificeringen af nPB som et meget brandfarligt stof faktisk medfører en omklassificering af Ensolv, hvilket Kommissionen betvivler, må det konstateres, at sagsøgerne under alle omstændigheder ikke har fremlagt dokumentation, som gør det muligt at godtgøre, at en sådan ændring risikerer at have alvorlige og uoprettelige konsekvenser for deres økonomiske og forretningsmæssige situation.
- 79 Sagsøgerne har for det første ikke fremlagt dokumentation, som gør det muligt at vurdere de økonomiske omkostninger, de angiveligt vil blive pålagt som følge af ændringerne af deres reklamemateriale, af deres »sikkerhedsdatablad« og af deres processer med hensyn til produktion og transport.
- 80 Dernæst er den argumentation og den dokumentation, sagsøgerne har fremlagt i begæringen om foreløbige forholdsregler, både for upræcis og utilstrækkelig til at vurdere eksistensen og omfanget af de krav, som selskabernes kunder vil kunne blive pålagt som følge af en eventuel klassificering af Ensolv som et meget brandfarligt stof. Samme dokumentation er i øvrigt utilstrækkelig med henblik på at vurdere de særlige forhold på det marked, hvorpå Ensolv befinder sig, såsom de karakteristiske træk ved de produkter, som Ensolv konkurrerer med, og så meget desto mere med henblik på at godtgøre, at den nye klassificering af nPB og, i givet fald, af Ensolv vil medføre et alvorligt og uopretteligt fald i sagsøgernes omsætning eller en formindskelse af deres markedsandele.
- 81 I denne forbindelse kan den under ed aflagte erklæring fra en ledende medarbejder i Envirotech Europe, der er vedlagt som bilag til begæringen om foreløbige forholdsregler, ikke anses for at have tilstrækkelig bevisværdi med henblik på at godtgøre de påberåbte virkninger.
- 82 Erklæringen fra en af sagsøgernes forhandlere, der ligeledes er vedlagt som bilag til begæringen om foreløbige forholdsregler, kan heller ikke anses for at være

tilstrækkeligt bevis. I denne erklæring anfører den pågældende forhandler nemlig, at han, i det omfang hans kunder ophører med at købe Ensolv, selv vil indstille sine ordrer hos sagsøgerne. Denne forhandlers erklæring er imidlertid for det første utilstrækkelige til at godtgøre, om der vil foreligge sådanne reaktioner fra de endelige kunder, og, i givet fald, hvor alvorlige virkningerne heraf vil være for sagsøgerne. Dernæst præciserer sagsøgerne ikke, hvor stor en del af deres samlede salg denne forhandlers køb udgør, idet denne i øvrigt tilsyneladende kun driver virksomhed i Det Forenede Kongerige og i Irland.

- 83 Selv om det desuden forudsættes, at sagsøgerne i tilstrækkeligt omfang har godtgjort, at de vil lide et alvorligt tab af markedsandele som følge af omklassificeringen af nPB, har de imidlertid ikke godtgjort, at der foreligger strukturelle eller retlige hindringer, som forhindrer dem i at generobre en betragtelig del af disse markedsandele efter iværksættelsen af bl.a. passende reklameforanstaltninger (jf. analogt kendelsen i sagen Kommissionen mod Cambridge Healthcare Supplies, nævnt ovenfor i præmis 58, præmis 111).
- 84 Selv om det endelig antages, at sagsøgerne har godtgjort, at de som følge af opretholdelsen af direktiv 2004/73 ikke længere vil have nogen omsætning af Ensolv inden for Fællesskabet, har de imidlertid ikke godtgjort, at deres eksistens herved vil være truet.
- 85 Selv om sagsøgerne for det første har oplyst, at de kun afsætter et enkelt produkt, nemlig Ensolv, har de nemlig ikke fremlagt nogen oplysninger om, hvilken del af deres samlede omsætning, der udgøres af salget af dette produkt i Fællesskabet. Det er således ikke godtgjort, at sagsøgerne ikke uden for Fællesskabet har en afsætning, som gør det muligt for dem at klare sig, indtil Retten har truffet afgørelse i hovedsagen.

- 86 Sagsøgerne har for det andet ikke fremlagt dokumentation vedrørende deres aktuelle økonomiske situation. I mangel af sådan dokumentation er der ikke holdepunkter for at antage, at sagsøgerne, selv i tilfælde af, at de fuldstændigt må indstille deres aktiviteter inden for Fællesskabet, ikke råder over økonomiske reserver, som gør det muligt for dem at klare sig, indtil Retten har truffet afgørelse i hovedsagen.
- 87 Henset til de i sagen anførte oplysninger kan klassificeringen af nPB som et meget brandfarligt stof således ikke anses for at have alvorlige og uoprettelige konsekvenser for sagsøgernes økonomiske og forretningsmæssige situation.
- 88 Hvad for det andet angår konsekvenserne af klassificeringen af nPB som et reproduktionstoksisk stof i kategori 2 har sagsøgerne nærmere bestemt oplyst, at klassificeringen vil medføre en tilbagetrækning fra markedet af nPB og af Ensolv. Uden at det er fornødent at tage stilling til, om en sådan konsekvens er af reel karakter, bør det først konstateres, at sagsøgerne af de grunde, der allerede er anført ovenfor (præmis 84-86), ikke har godtgjort, at de vil lide et alvorligt og uopretteligt tab, selv i tilfælde af, at de fuldstændigt må indstille deres aktiviteter inden for Fællesskabet.
- 89 For så vidt som sagsøgerne har anført, at klassificeringen af nPB som et reproduktionstoksisk stof i kategori 2 vil kunne medføre, at de taber markedsandele, har sagsøgerne dernæst ikke i tilstrækkeligt omfang godtgjort, hverken at der foreligger et sådant tab, at det er af alvorlig karakter, eller at der foreligger strukturelle eller retlige hindringer, som forhindrer dem i at generobre en betragtelig del af de markedsandele, som de vil kunne miste (jf. præmis 83 ovenfor).

- 90 Hvad endelig angår virkningerne af den nye godkendelsesprocedure, som vil være gældende i forbindelse med »REACH-programmet«, må det konstateres, at de af sagsøgerne påberåbte forordninger endnu ikke er blevet vedtaget, og at det tab, som vil kunne følge af disse, følgelig er rent hypotetisk. Et tab af denne karakter vil imidlertid ikke kunne berettige til en anordning af de begærede foreløbige forholdsregler (jf. i denne retning kendelse afsagt af Rettens præsident den 15.7.1998, sag T-73/98 R, Prayon-Rupel mod Kommissionen, Sml. II, s. 2769, præmis 22, 26 og 38, den 8.12.2000, sag T-237/99 R, BP Nederland m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 3849, præmis 57 og 66, og den 15.1.2001, sag T-241/00 R, Le Canne mod Kommissionen, Sml. II, s. 37, præmis 37).
- 91 Henset til de i sagen anførte oplysninger kan omklassificeringen af nPB som et reproduktionstoksisk stof i kategori 2 således ikke anses for at have alvorlige og uoprettelige konsekvenser for sagsøgernes økonomiske og forretningsmæssige situation.
- 92 For det tredje må det endelig konstateres, at sagsøgernes argumentation, hvorefter omklassificeringen af nPB medfører, at patentet på Ensolv »mister sin betydning«, er for upræcis til at godtgøre, at der er udsigt til et alvorligt og uopretteligt tab. For så vidt som sagsøgerne forsøger at godtgøre, at omklassificeringen af nPB retligt set vil kunne berøre deres eksklusive rettigheder, er deres argumentation ikke tilstrækkelig præcis, detaljeret og underbygget til at godtgøre, at sådanne virkninger er sandsynlige, alvorlige og uoprettelige. For så vidt som sagsøgerne med deres argumentation forsøger at godtgøre, at opretholdelsen af direktiv 2004/73 vil have en skadelig virkning på den handelsmæssige værdi af deres licens, er det i mangel af dokumentation vedrørende sagsøgernes økonomiske situation i øvrigt heller ikke godtgjort for det første, at en sådan skade vil være alvorlig (jf. i denne retning kendelse afsagt af Domstolens præsident den 23.5.1990, forenede sager C-51/90 R og C-59/90 R, Comos-Tank m.fl. mod Kommissionen, Sml. I, s. 2167, præmis 26), for det andet, at sagsøgernes eksistens ville kunne blive truet (jf. ovenfor i præmis 85 og 86), og for det tredje, at nævnte skade ikke vil kunne gøres til genstand for en økonomisk godtgørelse.

- 93 Sagsøgerne har derfor ikke godtgjort, at de risikerede at lide et alvorligt og uopretteligt tab som følge af opretholdelsen af direktiv 2004/73. Følgelig bør begæringen om foreløbige forholdsregler ikke tages til følge, idet det er ufornuddent at undersøge betingelsen vedrørende fumus boni juris og at foretage en afvejning af de foreliggende interesser.

På grundlag af disse præmisser

bestemmer

RETTENS PRÆSIDENT

- 1) **Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.**
- 2) **Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.**

Således bestemt i Luxembourg den 10. februar 2005.

H. Jung

Justitssekretær

B. Vesterdorf

Præsident